

ПОУЧЕНІЕ.

Христіане братіа, чохтели днешната хананейска жена, сз колко тзрпѣнїе ползчила своето исканїе, тѣй трѣбѣ и нїе да сѣ молиме сз вѣрѣ и тзрпѣнїе, като тѣзи жена. Та дѣмала господи помилѣй ма, зашто дзцира ми зѣ сѣ мѣчи отз вѣса, а нїе да казваме, господи помилвай ны: зашто дѣшата ны зѣ сѣ мѣчи отз грѣхове. Тѣзи рѣчь е малка господи помилѣй, но божїата милость е голѣма, коато исцѣрава нашите грѣхове, само ако сѣ молиме сз вѣрѣ и разѣмз. Много человекѣцы ходѣтз вѣ церковѣ и приносятз молбы безз четз сз азыка си, а не полѣчаватз цѣрз на своите грѣхове, или вѣды: зашто сѣ молѣтз само сз азыка си, а ума имз распиланз по свѣтовны работы, и сами не знаатз какко сѣ молѣтз. О человекѣцы ! кога нїе сами не слѣшаме нашето моленїе, то богз какз ще го слѣша ? Нїе сѣ кланѣме предз бога, а ума ны вѣ земанїе и даванїе, сз уста сѣ молиме богѣ, а сз ума мыслиме дрѣго, и какз ще слѣша богз нашатѣ молбѣ, като сѣ молиме безз вѣрѣ и безз разѣмз. Помыслете сз какка вѣрѣ стоиме нїе вѣ церковѣ, сз каккѣз умз, и сз каккѣз страхз ? Нїе нѣмаме отз бога срамз и страхз, нити колкото единз слѣга отз господара си: зашто той стои предз него сз голѣмѣз почестѣ, а нїе като искаме прощенїе на грѣхове. Нїе стоиме предз бога безз страхз и безз разѣмз, и какко прощенїе ще полѣчиме и милость отз него. Като нїе и кога сме предз бога, и тога сме пзлни сз лѣкавство, завистѣ, каресз, злы помысли, укореенїе, осѣжденїе и сз дрѣги безчетны злины. И кой може отз насз да каже чи нѣма нѣкой отз тѣзѣ грѣхове ? никой. Нїе предз человекѣците хортѣкаме сладко, хвалїме ги и дѣмаме, за тѣхз добро, а кога сѣ махнатз отз очите ны, тога ги хѣлимѣ, укораваме и безчетны злины дѣмаме за тѣхз. Но богз дали не ще да ны сѣди за тѣзѣ работы ? истина ще ны сѣди, и ще ню проводи во вѣчнѣз мѣжѣ: зашто нѣма по лошаво отз хѣлното сзрце, което погѣблава дѣшатѣ. За тѣй трѣбѣ да вѣгаме отз хѣленїето и укореенїето: зашто синца сме человекѣцы, и сѣкой има по нѣком грѣшкѣ, да не исплѣваме зменски азыкз на хората. Богз дѣма да прощаваме на человекѣците прегрѣшенїата, а нїе сз каресз и осѣжденїе гриземе на хората честѣтѣ, и хѣлимѣ доброто имз име, като нѣкой вѣсенз, който си кзса дрѣхите, и хапи тѣло то си. И като правимѣ тѣй, какко добро ще чакаме отз бога ? нїе сѣ молиме богѣ да ны прости грѣхове, а сами гонимѣ дрѣгите человекѣцы и никого не прощаваме. Но знайте чи доде не простимѣ нїе дрѣгите, нѣма да полѣчимѣ отз бога прощенїе. Макариз и зло да ны стори нѣкой, пакз да не мѣ сѣ гнѣвимѣ, но само на дїавола да сѣ гнѣвимѣ, който е